

Wykładowca: *prof. dr hab. Jacek Gołaczyński , prof. w Zakładzie Prawa Cywilnego i Prawa Międzynarodowego Prywatnego WPAiE UW*

Terminy konsultacji: *podane na stronie*

PLAN WYKŁADÓW

1. Pojęcie i źródła prawa prywatnego międzynarodowego. Normy kolizyjne prawa prywatnego międzynarodowego. Stosowanie prawa prywatnego międzynarodowego. Stwierdzenie treści oraz zastosowanie prawa obcego
2. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla zobowiązań cz. I.
3. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla zobowiązań cz. II.; Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla praw rzeczowych. Regulacje prawa obcych w zakresie prawa rzeczowego (nabywanie nieruchomości przez cudzoziemców). Podstawowe zagadnienia związane z wyznaczeniem prawa właściwego dla praw własności intelektualnej
4. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla sytuacji życiowych z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego
5. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla sytuacji życiowych z zakresu prawa spadkowego
6. Międzynarodowe postępowanie cywilne

PLAN ĆWICZEŃ

1. Pojęcie i źródła prawa prywatnego międzynarodowego. Stosowanie prawa prywatnego międzynarodowego. Stwierdzenie treści oraz zastosowanie prawa obcego
2. Wyznaczanie i zakres statutu personalnego osób fizycznych i prawnych, czynności prawnych, przedstawicielstwa oraz przedawnienia
3. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla zobowiązań
4. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla praw rzeczowych. Regulacje prawa obcych w zakresie prawa rzeczowego (nabywanie nieruchomości przez cudzoziemców). Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla sytuacji życiowych z zakresu prawa spadkowego
- 5. Kolokwium**
6. Wyznaczenie i zakres prawa właściwego dla sytuacji życiowych z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego

LITERATURA PODSTAWOWA

- *J. Gołaczyński*, Prawo prywatne międzynarodowe, wyd. 5, Warszawa 2017;
- *J. Gołaczyński, P. Pęcherzewski (red.)*, Kazusy z prawa prywatnego międzynarodowego i międzynarodowego postępowania cywilnego, Wrocław 2012 – dostępne pod adresem <http://www.bibliotekacyfrowa.pl/Content/39356/Kazusy.pdf>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

- *M. Pazdan (red.)*, Prawo prywatne międzynarodowe. System Prawa Prywatnego. Tom 20A, Warszawa 2014;
- *M. Pazdan (red.)*, Prawo prywatne międzynarodowe. System Prawa Prywatnego. Tom 20B, Warszawa 2015;
- *M. Pazdan (red.)*, Prawo prywatne międzynarodowe. System Prawa Prywatnego. Tom 20C, Warszawa 2015;
- *J. Poczobut (red.)*, Prawo prywatne międzynarodowe. Komentarz, Warszawa 2017;
- *M. Pazdan (red.)*, Prawo prywatne międzynarodowe. Komentarz, Warszawa 2018.

WYKAZ AKTÓW NORMATYWNYCH

1. Ustawa z dnia 4 lutego 2011 r. Prawo prywatne międzynarodowe (Dz.U. 2011 nr 80 poz. 432);
2. Konwencja o prawie właściwym dla wypadków drogowych, sporządzona w Hadze dnia 4 maja 1971 r. (Dz.U. 2003 nr 63 poz. 585);
3. Konwencja dotycząca kolizji praw w przedmiocie formy rozporządzeń testamentowych, sporządzona w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz.U. 1969 nr 34 poz. 284);
4. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008 r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I) (Dz. Urz. UE L 177 z 04.07.2008 r., s.6);

5. Rozporządzenie (WE) nr 864/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczące prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych („Rzym II”) (Dz. Urz. UE L 199 z 31.07.2007 r., s.40);
6. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 650/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń, przyjmowania i wykonywania dokumentów urzędowych dotyczących dziedziczenia oraz w sprawie ustanowienia europejskiego poświadczenia spadkowego (Dz. U. UE L 201 z 27.7.2012 r., s.107–134);
7. Konwencja o jurysdykcji, prawie właściwym, uznawaniu, wykonywaniu i współpracy w zakresie odpowiedzialności rodzicielskiej oraz środków ochrony dzieci, sporządzona w Hadze w dniu 19 października 1996 r. (Dz. Urz. UE L 151 z 11.06.2008 r., s.39; Dz. U. z 2010 r. Nr 172, poz. 1158);
8. Rozporządzenie Rady (WE) nr 4/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. w sprawie jurysdykcji, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (Dz. Urz. UE L 7 z 10.01.2009, s.1);
9. Rozporządzenie 4 lipca 2012 r. i wykonywania urzędowych dotyczących europejskiego poświadczenia spadkowego (Dz. Urz. UE L 201 z 27.7.2012, s.107);
10. Protokół haski z dnia 23 listopada 2007 r. o prawie właściwym dla zobowiązań alimentacyjnych (Dz. Urz. UE L 9 z 16.12.2009, s.1);
11. Konwencja Narodów Zjednoczonych o umowach międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzona w Wiedniu dnia 11 kwietnia 1980 r. (Dz.U. 1997 nr 45 poz. 286);
12. Konwencja o przedawnieniu w międzynarodowej sprzedaży towarów, sporządzona w Nowym Jorku dnia 14 czerwca 1974 r. (Dz.U. 1997 nr 45 poz. 282);
13. Ustawa z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez obcokrajowców (Dz.U. 2014 poz. 1380 t.j.);
14. Część IV - Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. 2014 poz. 101 t.j.);
15. Rozporządzenie (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (Dz.U. L 199, 31.7.2007, s.1);

16. Rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz. U. UE L 399, 30.12.2006, s.1);
17. Rozporządzenie Rady (WE) NR 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami Państw Członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych (Dz.U. UE L 174 , 27.06.2001, s.1);
18. Rozporządzenie (WE) NR 805/2004 parlamentu europejskiego i rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U. UE L 143 z 30.04.2004, s.15);
19. Rozporządzenie rady (WE) NR 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. UE L 338 z 23.12.2003, s.1);
20. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 351 z 20.12.2012, s.1);
21. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 655/2014 z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiające procedurę europejskiego nakazu zabezpieczenia na rachunku bankowym w celu ułatwienia transgranicznego dochodzenia wierzytelności w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. UE L 189, 27.6.2014, s. 59–92);
21. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2421 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 861/2007 ustanawiające europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń oraz rozporządzenie (WE) nr 1896/2006 ustanawiające postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty (Dz.U. UE L 341, 24.12.2015, s. 1–13).

EGZAMIN

Przedmiot kończy się egzaminem, który odbędzie się w terminie wskazanym w harmonogramie zimowej sesji egzaminacyjnej. Egzamin składa się z dwóch części przeprowadzanych bezpośrednio po sobie, tj. testu i kazusów. Egzamin składa się testu zawierającego 40 pytań zamkniętych jednokrotnego wyboru oraz 2 kazusów. Za każdą prawidłową odpowiedź w ramach testu przyznawany jest 1 pkt. Czas przeznaczony na rozwiązanie testu – 25 minut. W ramach każdego z kazusów będą 4 pytania odnoszące się do przedstawionego stanu faktycznego. Prawidłowa odpowiedź na pytania dotyczące kazusów obejmuje poza bezpośrednim udzieleniem odpowiedzi na pytanie, przedstawienie zwięzłej argumentacji stanowiącej uzasadnienie udzielonej odpowiedzi. Za każdy z kazusów maksymalnie można uzyskać 20 punktów. Czas przeznaczony na rozwiązanie kazusów – 40 minut. W trakcie rozwiązywania kazusów dopuszczalne jest korzystanie z aktów normatywnych. Maksymalnie możliwe jest do uzyskanie za obie części egzaminu 80 punktów, w zależności od liczby zdobytych punktów student uzyskuje następującą ocenę:

- 73 pkt. – 80 pkt. ocena bardzo dobra (5.0)
- 65 pkt. – 72 pkt. ocena dobra plus (4.5)
- 57 pkt. – 64 pkt. ocena dobra (4.0)
- 49 pkt. – 56 pkt. ocena dostateczna plus (3.5)
- 41 pkt. – 48 pkt. ocena dostateczna (3.0)
- 0 pkt. – 40 pkt. ocena niedostateczna (2.0)

UWAGA: w odniesieniu do zaliczeń i egzaminów zastosowanie mają postanowienia § 25 – § 33 Uchwały nr 94/2019 Senatu Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie regulaminu studiów w Uniwersytecie Wrocławskim.